

[Korsgaard.]

retning —, vilde jeg gaa ud fra, at den paagældende af en Indtægt paa 3 000 Kr. hverken vil faa Forhøjelse eller Nedsættelse.

Stiller vi heroverfor en Indkomst paa 10 000 Kr., saa skal den paagældende Skatteyder betale vistnok godt og vel 400 Kr. i Statsskat. Jeg forudsætter, at den paagældende Indkomst paa 10 000 Kr. er af Kapital, saaledes at Progressionen i den kommunale Beskatning bliver saa stor, som den overhovedet kan blive, medens jeg ikke forudsætter noget tilsvarende for Indtægten paa de 3 000 Kr., det vil sige, at Progressionen paa den 10 000 Kr.s Indkomst nogenlunde vil blive op til det dobbelte, altsaa, den paagældende skal betale Skat af 20 000 Kr. i Stedet for af 10 000 Kr.

Tager vi nu Progressionens Forhøjelse, saa vil man kunne forstaa — hvis man har en Smule Indsigt i den kommunale Beskatning —, at Progressionen i den kommunale Beskatning for de to Tilfælde, som jeg her har nævnt, og som jo ingenlunde kan kaldes Ydertilfælde, er nogenlunde den, at den høje Indtægt efter de kommunale Skatteregler forholdsmæssigt betaler dobbelt saa meget som den lave. Derimod er det for Statsindkomstskattens Vedkommende saaledes, at den højere Indkomst betaler 8 til 10 Gange saa meget som den lavere.

Jeg vil nu gerne spørge, om man virkelig mener, at dette er rigtigt? For mener man det, saa var der jo intet simplere end, at vi saa ogsaa afskaffede den kommunale Skatteprocent og lod det hele gaa paa Statsskatteprocenten.

Jeg tror ærlig talt ikke, man overhovedet har filosoferet over dette Forhold, og med Hensyn til den Skattelovgivning, der har fundet Sted gennem de sidste Maaneder, mener jeg i det hele taget at turde sige med større og større Vished, at de Mennesker, der har haft med den at gøre fra borgerlig Side, har ikke haft Begreb om det. Jeg kan jo ikke vide, om man fra den anden Side netop har tilstræbt det, som jeg mener kan komme frem ved denne Lovgivning, saaledes som den bliver efter det Forslag, der snart bliver vedtaget; men jeg kan ikke antage, at det har været det borgerlige Parti Venstre magtpaaliggende overfor den kommunale Beskatning at indføre Regler, som gør Progressionen mange Gange større end den Progression, vi har i den kommunale Beskatning.

Jeg kan ikke tro det, og naar man ikke desto mindre har gjort det, er jeg over-

bevist om, at saa skyldes det Uvidenhed hos de paagældende Delegationsmedlemmer, f. Eks. det ærede Medlem Hr. Krag. Det skyldes Uvidenhed fra det ærede Medlems Side, naar han har indladt sig paa at give en Skattelovgivning som den, der her foreslaas, paa et saa overmaade vigtigt Omraade.

Jeg maa altsaa hævde, at det Princip, man her vil indføre i Kraft af Ændringsforslag Nr. 8, er et højst ulykkeligt Princip. Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger om den under § 5 foreslaaede Ændring af den nuværende Lovs Regler. Inden jeg gør det, vil jeg gerne konstatere, at i Udvalget er der ikke Tid til nogen Ting, og naar man taler her i Salen, staar de ærede Medlemmer Hr. Krag og Hr. Fisker og den højtærede Indenrigsminister og taler ganske roligt sammen og konstaterer derved nu ligesom ved saa mange andre Lejligheder, at Forhandlingen her i Salen er fuldkommen ligegyldig. Jeg ved ikke rigtig, hvordan det stemmer med de pædagogiske Principper, man rettelig bør tilstræbe i en Skole som den, der ledes af den tidligere Rektor, det ærede Medlem Hr. Krag, men det maa altsaa være en Form for Pædagogik, som han synes om.

Altsaa, jeg vender mig til de Bestemmelser, der angaar § 5, og vil gerne sige, at gennemføres denne Bestemmelse, bliver det faktisk ganske uberegneligt, hvad man i givet Fald kan komme til at betale i Statsindkomstskat. Det tager jo en vis Tid, inden Ejendomspriserne indstiller sig paa, at Forrentningsprocenten bliver af en saadan Art, at det ikke faar den Indflydelse efter § 5, som det ellers vilde have. Forudsætter man, at der vil gaa en vis lang Tid, inden dette sker, og forudsætter vi, at Indkomstniveauet i Almindelighed gaar ned, vil det altsaa sige, at man herigennem i Virkeligheden faar Mulighed for at hæve Indkomstprocenten til det ganske uberegnelige.

Jeg vil gerne spørge, om det virkelig kan være Venstrepartiets Hensigt, at den direkte Beskatning altsaa skal kunne stige uden Grænser. Det forekommer mig i sig selv betænkeligt, at den direkte Beskatning automatisk uden noget som helst Indgreb fra Regeringsmagtens Side kan blive hævet op til Højder, om hvis Størrelse man overhovedet intet Begreb har. Jeg tillader mig at spørge — jeg gaar naturligvis ud fra, at jeg ikke faar Svar, bl. a. af den Grund, at de paagældende rimeligvis ikke har hørt, hvad jeg siger —, om det dog ikke var rimeligt, at